

Witold Hensel, Wojciech Dzieduszycki

Kruszwica, woj. bydgoskie.
Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 10, 210-211

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nego z domostw odkryto pozostałości wiaderka drewnianego, klucz i stylus żelazny.

W zachodniej części wykopu odsłonięto resztki nawarstwień i obiektów pochodzących z VIII-IX wieku. Materiał ruchomy stanowiły ułamki naczyń glinianych ręcznie lepionych obtaczanych górami, kości zwierzęce. Znalaziono paciorek szklany z brązową tulejką tzw. "morawską". Poniżej odsłonięto warstwy kulturowe i obiekty związane z osadnictwem ludności kultury łużyckiej okresu halsztackiego /HaD - wczesny lateń/. Odkryto 11 jam halsztackich o zarysie kolistym. Średnice ich wynosiły od 1 m do 1,4 m, głębokość od 1 do 1,2 m. W wypełnisku znajdowały się: żarno kamienne, rozcieracze, grociki rogowe, gliniane kółko wózka kultowego z ornamentyką stylizowanej tarczy słonecznej. W jednej z jam odkryto skupisko kości ludzkich - kalotę i szczękę.

Materiały przechowywane w ZAW IHKM PAN.

Badania będą kontynuowane.

KRUSZWICA
woj. bydgoskie
Stanowisko 4

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej Zakład
Archeologii Wielkopolski

Badania pod kierownictwem prof. dr. Witolda Hensla prowadził mgr Wojciech Dzieduszycki /autor sprawozdania/. Osada z okresu halsztackiego, drugie podgrodzie wczesnośredniowieczne.

Badania miały charakter ratowniczy. Przeprowadzone zostały na terenie północnej części wczesnośredniowiecznego wału drugiego podgrodzia. Uzyskano nowe dane dotyczące konstrukcji wału, faz jego budowy i chronologii. Stwierdzono, trzy główne fazy konstrukcyjne. Pierwsza przypada na budowę wału o rdzeniu ziemnym, na którym w części południowej zalegały skrzynie o wypełnisku ziemnym i gliniastym, wspierane stosami konstrukcji rusztowych. W drugiej fazie stosy rusztowe przedzielały warstwy gliny tworzącej rodzaj płaszcza z domieszką drobnych kamieni. Odsłonięto tu także konstrukcje hakowe przytrzymujące czoło wału właściwego. Haki o długości dochodzącej do 3 - 3,5 m, leżały na zwęglonych podkładach, poprzecznie ułożonych do ich biegu. Na hakach zalegał pojedynczy stos rusztowy, na nim izolacyjna warstwa gliny z konstrukcjami drewnianymi. Przy konstrukcjach hakowych odsłonięto skupisko kości oraz szczękę zwierzęcą -

ofiara zakładzinowa. W tym kontekście, odkryta w poprzednich sezonach ława powstała w trzeciej fazie budowy wału.

W południowej części badanego odcinka - pod nawarstwieniami konstrukcji wału odkryto pozostałości warstw związanych z osadnictwem ludności kultury lużyckiej okresu halszackiego /HaD/. Na materiał ruchomy złożyły się ułamki naczyń glinianych, kości, rozcieracz kamienny. Odkrycie to pozwala określić północną granicę zasięgu osady eksplorowanej w zeszłych sezonach.

Materiały przechowywane są w ZAW IHKM PAN.

Badania będą kontynuowane.

LUBIĄŻ
woj. wrocławskie

patrz
późne średniowiecze

LUBLIN
ul. Sienna
Wzgórze "Grodzisko"

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Irena Kutylowska. Finansował AOBK w Lublinie. Trzeci sezon badań. Stanowisko wczesnośredniowieczne i nowożytne /XVI-XIX w./.

U podnóża grodziska od strony południowo-zachodniej prowadzono niwelację terenu pod parking samochodowy. Pod warstwą darni odsłonięto groby szkieletowe cmentarza żydowskiego użytkowanego od XVI do XIX wieku /XX w./. Ponieważ teren miał być obniżony o około 1 m, założono dwa przecinające się wykopy kontrolne: wykop nr 1 szerokości 2 m i długości 13 m po osi północ-południe i wykop nr 2 szerokości 2 m, długości 15 m po osi wschód-zachód. W obu wykopach do głębokości 2 m - 2,5 m wystąpiły warstwy ziemi lessowej nagromadzone u podnóża wzniesienia w wyniku niwelacji naturalnych lub sztucznych. W warstwach tych odsłonięto na różnej głębokości /od 30 cm do 2 m/ 21 nowożytnych grobów szkieletowych. Poniżej warstw niwelacyjnych na głębokości 2-2,5 m zalegała warstwa brunatno-czarnej ziemi miąższości 50 cm., w której wystąpiły fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej VII-VIII wieku, grudy polepy oraz w zachodniej partii wykopu nr 2 resztki zbutwiałego drewna w postaci pionowo wbitych kołków grubości 10-15 cm połączonych plecionką z cieńszych gałęzi. Bliższa interpretacja odsłoniętych resztek drewna ze względu na małą szeroko-